

Kaj smo naredili pri predmetu Etnologija od oktobra 2007?

- obiskali Dolenjski muzej – 7. razred,
- izdelovali lutke za male onkološke bolnike v Ljubljani,
- izdelali adventne venčke – prodajali na novoletnem sejmu,
- nadaljevali (tretje leto) s projektom Lesena stavbna dediščina v našem okolju – letos smo risali stare hiše,
- pripravili risbe s hišami za novoletne voščilnice – zaslužili nekaj čez 1000 evrov za šolski sklad,
- obiskali Cirila Klemenčiča z bogato etnološko zbirko v Glogovici pri Šentvidu pri Stični,
- izdelali raziskovalno nalogo z naslovom Obleka ...
- raziskovalni tabor, OŠ Stična (7.razredi)
- inovacijski projekt Slovenske piramide samevajo, mar ne?
- Postavili razstave:
 - Spet v šoli (razstava ob začetku šolskega leta)
 - Blagor doma, kdor ga ima,
 - Stoji učilna zidana (razstava starih predmetov v šolskem prostoru) – ob okrogli mizi o varni rabi interneta,
 - Obleka po meri človeka (risbe oblek),
 - Podobe nekdanjega časa (stare slike, s poudarkom na oblekah),
 - Adventni čas (venčki)

V TEJ ŠTEVILKI:

<i>Lectova srca</i>	str. 3
<i>Valentinovo in ljubezenske pesmi</i>	str. 9
<i>Kreiranje starih oblačil</i>	str. 12
<i>Obleka po meri človeka</i>	str. 14
<i>Pust</i>	str. 16
<i>Znamenitosti naših krajev</i>	str. 18
<i>Na obisku pri Cirilu Klemenčiču</i>	str. 20
<i>Na obisku v Dolenjskem muzeju</i>	str. 20
<i>Lutke</i>	str. 20

Uvodnik

Pred nami je že druga številka šolskega etnološkega časopisa Potujemo skozi čas. Na kratko vam bomo predstavili, kaj vse smo postorili po oktobru 2007, ko smo z 8. in 9. razredi raziskovali v Ambrusu.

Seveda bomo "pokukali" tudi naprej – kaj nas čaka do konca šolskega leta.

Moramo se pohvaliti, da je na proslavi ob slovenskem kulturnem prazniku nekaj učenk in učencev 9. razredov dobilo šolsko Prešernovo nagrado za raziskovanje. Dobitniki so se posebej izkazali pri raziskovalnih nalogah, oblikovanju tematskih razstav, pripravi različnih izdelkov, predstavitvi šole, npr. na vsakoletnem srečanju mladih raziskovalcev ...

V zadnjem času smo svoje delo začeli predstavljati v govornih oddajah RTV Ljubljana, in sicer v oddaji Dobro jutro, otroci in v sobotni Raglji.

Sodelujemo tudi pri dveh Inovacijskih projektih: Etnologija, zakaj pa ne? in v projekt, kjer proučujemo kozolce z naslovom

Slovenske piramide izumirajo, mar ne?

Prijavili smo se za nov projekt Kje je polž skrit? V sklopu le-tega bomo izvedli raziskovalni tabor v začetku naslednjega šolskega leta v Višnji Gori.

No, tudi na zabavo ne pozabimo. Prvi ponedeljek po zimskih počitnicah si bomo ogledali film v Ljubljani. Prav vsem želimo lepe proste dneve, naberite si novih moči.! Pa ne pozabite pogledati, če je kaj zanimivega okrog vas, kar bi lahko predstavili pri etnologiji

in tako rešili predmet ali zanimivo pripoved pred pozabo.

Učiteljica izbirnega predmeta Zlata Kastelic, prof.

Časopis »Potujemo skozi čas: Ljubi, ljubi saj ljubezen ni grehota« je izdala Osnovna Šola Stična, Cesta II. grupe odredov 40, 1295 Ivančna Gorica, ravnatelj Marjan Potokar, prof. Izšel je v sklopu izbirnega predmeta etnologija, ki ga vodi Zlata Kastelic, prof. . Urednica časopisa: Branka Emeršič, članke in fotografije pa so prispevali učenke in učenci OŠ Stična in Marjeta Logar, spec. mng.

IZDELOVANJE LECTOVIH SRC: Intervju z Marino Lenček

Andreja: Kaj vas je navdušilo za to delo?

Marina: Privlačil me je ta material, iz katerega delam lectove izdelke - to sem začutila sama pri sebi.

Dominika: Koliko časa se že s tem ukvarjate?

Marina: Z lectom se ukvarjam že 15 let, s kvašenem testom pa že od otroštva. Bila sem stara toliko kot vi zdaj.

Lea: Koliko časa se to že prenaša iz roda v rod?

Marina: Družina Stele iz Kamnika to znanje prenaša že 350 let.

Andreja: Ali mislite to predati tudi vaši družini naprej?

Marina: Mislim, da bom, če bo seveda kdo to hotel.

Dominika: Kakšna oblikoval-

ka ste vi?

Marina: Sem unikatna oblikovalka.

Lea: Kakšen vtis daje to delo na vašo družino?

Marina: Mogoče me včasih težko razumejo, ampak se prenese.

Andreja: Ali poleg tega opravljate še kakšno drugo dejavnost kot je npr. služba?

Marina: Ne, ne opravljam nobene druge službe ali druge dejavnosti, zato ker je to zame ena velika služba.

Dominika: Ali se to prodaja?

Marina: Da, prodaja se! Cena enega majhnega srca je 5 evrov, drugi večji pa stanejo malo več, to je odvisno od velikosti izdelka.

Lea: Kdo vas je to naučil delati?

Marina: To me je naučila gospa Neža Stele.

Andreja: Kdo je bila družina Stele?

Marina: Je bila redka družina, ki se je ukvarjala s tem. Ker so otroci izgubili zanimanje za

to, je to delo predala meni.

Dominika: Kakšen vtis smo mi učenci naredili na vas?

Marina: Opazila sem, da ste z zanimanjem vključili v to delo in da radi poslušate zgodbe o nastajanju lectovih src.

Lea: Kako se počutite tu med nami?

Marina: Sprejeli ste me zelo toplo, počutim se kot doma.

Postopek krašenja lectovega srca

Učenci pri delu

Brez tehnične podpore ne bi bilo časopisa ...

Končni izdelki ...

*Ta lanski moj šocl
figa – fig – fag,
ta letošnja beštja,
pa ravno glih tak.*

*Ti misliš ti rajtaš,
da rada te mam,
pa zate prav gvišn
še en krajcar ne dam.*

*Kdor ima tri ljubice,
ima res svoj špas:
od ene do druge,
k tretji gre v vas.*

*Moj ljubček je lep
kot nageljnov cvet,
pa še lepši bi bil,
ko bi krofast ne bil.*

*Sem furou, sem vozu,
prevrnu sem kaj,
zavriskou, zaukou:
dekle pomagaj!*

*Tolk visok bom splezou,
kjer putke čepe,
petelinčke bom vprašou,
kje Nežke leže.*

*Moja dečva me štma,
prou lep pušlc mi da,
jest sem pobeč za njo,
ona moja tud bo.*

*Preljubi moj Lenart,
kako si ti svet,
maš mejčkeno faro,
pa tristo deklet.*

*Če opravljaš dekleta,
ki tvoja je b'la,
tak fant en groš ne velja.*

*Če misliš pošteno,
le pridi na dom,
vprašaj za roko,*

*Ima tanke rokavce in
bele roke,
rdečega lica je moje
dekle.*

*V tihi noči sva
sklenila,
da bova zvesto se
ljubila.*

*Visoko je gora,
jaz šel bi čez njo,
pozdravil, poljubil
bi ljubico svojo.*

*Fante ljubiti, to je lahko,
al' njih zvitost spoznati,
to je težko.*

*Ne glej na denar,
na doto, blago,
raje poišči
pošteno in pridno ženo.*

*Ko prideš po vasi,
le pri men' se oglasi;
kjer lučka gori,
tam ljubezen bedi.*

*Poleti bicikl,
pozimi pa ples,
to vseč je dekletom,
povej, če ni res.*

*Oh, očka, dajte mi hišo, polje,
ker težko že čaka me moje dekle.*

*Lepota, zvestoba in pridne roke,
na tem se spozna slovensko
dekle.*

*Preljubi moj Lenart,
kako si ti svet,
maš mejčkeno faro,
pa tristo deklet.*

*Ljubi, ljubi,
saj ljubezen ni grehota,
a srce brez ljubezni
prava je sirota.*

*Če me ljub'ca zapustiš,
tak'mi srce umoriš.*

*Bogato res si Ti, dekle,
ko čisto zlato je Tvoje srce.*

*Bog Ti daj tavžent sreč,
meni si Ti prav vseč.*

*Najlepši dan bo zame ta,
ko boš nevesta ti moja.*

*Oj ti, dekle, kaj si st'rila,
da si drug'mu šla na lim,
mar bi mene zvesto ljubila,
bi ne treba bilo iti v Rim.*

*Kaj bodo mam'ca rekli,
ljubi fantič, ti,
poglej moj trebušček,
kak'se močno redi.*

*Oh, kolikokrat poljubovala
si ti me presrečno dekle!
Nikdar pa se nisva vprašala,
ljubiti se smeva al' ne.*

*Ni res, dale mlada ljubezen
gori,
tudi sivim lasem
to prav dobro stri!*

*Eno srce zame le živi,
eno srce zame le trpi,
eno srce le na svetu je,
katero resnično ljubi me.*

Tudi našega pesnika Prešerna je pestila ljubezen, o njej pišejo domala vsi – priznani in nikoli objavljeni pesniki – in, seveda, mi!

Bliža se tudi sveti Valentin (14.), ki je “prvi spomladin” in ima “ključe od korenin”.

V prvi knjigi Od adventa do posta, ki je izšla leta 1943 v založbi Turnška, s.o. cist., našli nekaj o

Družbe sv. Mohorja, smo v zapisih dr. p. Metoda valentinovem.

“Sv. Valentin, mnogih stiskah za zdravje, kot prvi “spomladin”, pravijo okrog Sveti prinese ključ je prvi pravijo v Beli n.pr. okrog Device opravijo prvo delo na

Ta dan se po ljudski veri pravijo n.pr. okrog Krškega ob Lovrencu v Slovenskih goricah in Okrog Pavlovec pri Središču celo na meje gledat, če je ostalo od gostije še in drugih jedi. Vse to nam seveda prča o hrepenjenju po pomadi.”

pomočnik v in priprošnjik slove tudi

kakor Trebnjega. Valentin od korenin. To spomladnji dan, krajini. Zato nekod, Marije v Polju, na ta dan vrtovih.

ptiči ženijo. Tako Savi, pri Sv. na Zdolah. pošiljajo otroke kaj potic, gibanic velikem

*Ljubezen se rima na bolezen
In se ne skriva v kotu.
lepa ljubezen je če,
dva sta zaljubljena.
Ampak ljubezen ni bolezen
pa čeprav pravijo, da je.
Špela Bavdek, 7.c*

*Metulj
Ko metulj vzleti,
se roža razcveti,
ni pa lepšega trenutka,
ko poljubiš me ti!
Mitja, 7.d*

*Song o ljubezni
Jaz sem tvoj,
ti si moja,
sama sva nič,
skupaj pa budiš.
Žiga Černe, 7.c*

*Zate
Zate čuvam prostor v srcu,
ampak ti zame ne zmeniš se.
Tebe moja ljubezen ne gane,
enkrat upam, da se spomniš name.
Tina, 7.d*

*Pesem o ljubezni
Ljubezen je lepa stvar,
ko mislim nate noč in dan.
Ko se ljubiva
sem kot nikoli.
David Skubic, 7.c*

*Rada te imam.
O tebi sanjam ves dan.
Žogo pri telovadbi v glavo dobim,
pa se končno zbudim.
Tina, 7.d*

Ko sije sonce ...

*Ko sije sonce,
nam je toplo,
ko nas ima kdo rad,
nam je lepo.*

*Ko pride pomlad
in ptički žgolijo,
mali se pari
za roke držijo.*

*Kdor zaljubljen
je do ušes,
ne vidi ničesar,
razen nebes.*

*Gluha so njegova ušesa
za trezne nasvete,
saj v glavi
vse cvete.*

*Ko pa pride sv. Valentin,
trgovine polne so srčkov –
takih za spomin.*

Zakaj bolezen?

*O, ta ljubezen je včasih kot
bolezen.*

*Ne boli te noga, niti glava,
tudi v redu je prebava.*

*Boli srce, ki dobro ve, zakaj
ljubezen gre.*

*A zakaj človek ljubi, če ve,
da ljubezen mu lahko stre
srce?*

*Človek ljubi, ker brez lju-
bezni pač ne gre.*

*In ljubi „tudi“ zato, ker
tako boče njegovo srce.*

Nika Hrovat, 7.c

Onadva

*Onadva sta tam,
rada se imata,
a se le pogovarjata.*

*O, pogovarjata,
ker vesta,
da je drugi teden –
kaj že?*

Valentinovo.

Dejan, 7.d

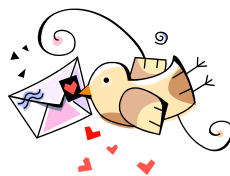

Ljubezen ni tujec,

*ki pride in gre,
ljubezen ni steklenica,
ki se razbije.*

*Ljubezen je čustvo,
ki se ga ne da pokazati,
ljubezen je čustvo,
ki se ga ne da ubiti.*

*Mogoče pa pride in mine,
a pusti nepozabne spomine!
Jaka Okorn 7.c*

Jaz in ti!

*Ljubiva se jaz in ti,
ves dan za roke se drživa.
Iščeva se vse dni,
ko drug brez drugega trpiva.
Jaz počutim se lepo,
ko s tabo se sprehajam.
Ti verjetno prav tako,
saj vedno me dobajaš.
Boštjan Perko, 7.c*

Kje si?

Kje si?

Kličem te.

Zakaj se nisi vrnila?

*Kupil sem ti rože,
a jih nisi sprejela.*

Zaradi tebe so ovenele.

Zakaj si to naredila?

Ko pa sem te imel –

Tako rad!

Luka, 7.d

Zaljubljena matematika

*Ko učiteljica razlaga matematiko,
se pred mojimi očmi vrtijo srčki.*

Glej ga, zlomka,

namesto ulomka

v zvezek narišem veliko srce.

Ko na hodniku

zaletim se vate,

z razbitim nosom

znajdem se pri zdravniku.

Anja Zaletelj, 7.d

*V globinah ljubezni je
skrita uganka,*

*kaj vzame, kaj ti da usoda
neznanka.*

*Tam strogi sodnik je, ki tehta
obljube,*

*tam mila je zima, ki šteje
poljube.*

*Res svetle so zvezde, kometi
barviti,*

srce pa edino, ki mora ljubiti.

*Rojeni pod srcem, si k srcu
želimo,*

tisoč in eno noč brepenimo.

Karin Pantar, 7.c

*Si kot grobi veter v
gozdu,*

ki sega preko hribov;

kot snežinka,

ki se stopi ob zori.

Si kot veter,

*ki prinaša dobre in slabe
stvari.*

In si moja ljubezen!

Jurij Hočvar, 7.c

Ljubezen je bolezen,

Ki se ne ozdravi

in vedno živi,

ki nikoli ne izhlapi.

Ljubezen je ptica,

ki se ne pusti ujeti,

ne moreš ji ukazovati,

do kod sme poleteti.

Marko Papež, 7.c

*Ljubezen je res lepa
stvar,*

zato bi lahko bil s tabo par.

Tvoja usta so rdeča,

kakor pečica žareča.

*Tvoj nasmeh je nežen in
zapeljiv,*

a zato jaz nisem kriv.

*Ker nisem znal zložiti prtič-
ka,*

*tvoje srce bije za drugega
„tipčka“.*

*Sedaj poljubila rada bi me ti,
vendar ti povem,*

da men to že vse "dol visi".

Domen Jarc, 7.c

Kje si?

Kje si?

Jaz sem tu,

ti si tam,

*a obadva rada bi –
drugam.*

Kam bi rada šla?

Na polje?

Morda ti bo bolje.

V mesto?

Tam bi jedla presto.

Jože, 7.d

Ti si moj

Ti si sonce na deževen dan.

In jutranja zarja.

Si zame na svet poslan.

*In vse noči se mi o tebi
sanja.*

Moja edina misel si.

Ob tebi biti si želim.

Jaz le po tebi hrepenim.

Tjaša Maver, 7.d

Šolske ljubezni

Ljubezen ni greh,

*večkrat nas spravi v nerod-
nost in greh.*

Hodi po glavi in ne po tleh,

*a zapisana je tudi na šolskih
klopek.*

*Misli ti vedno uhajajo k tvoji
ljubezni,*

*zato se pogosto pojavljajo
matematične bolezni.*

Čokolada

*Razmišljam in razmišljam,
povedati ne vem.*

*Kaj ljubezen sploh pomeni,
vsega povedati ne smem.*

Imam rad mamico in tortice,

ljubim tudi dobre stvarčice,

ki pravimo jim čokolada –

*ta pač vedno in povsod –
zmaga.*

Domen, 7.d

Song o ljubezni

Podaril sem ti rože,

a jih nisi hotela sprejeti.

Brez tebe –

Ne morem – živeti.

Davorin, 7.b

Zbrala in uredila: Zlata Kastelic, prof.

Kreiranje starih oblačil

Druga skupina je risala obleke. Učiteljica Zlata Kastelic je prinesla modne revije iz leta 1913 in nekaj revij iz časa med obema vojnama, npr. Ženski svet. Likovna pedagoginja Anka Koželj nas je usmerila, kako tudi mi lahko na papirju ustvarimo skice oblek, malo pa smo si pomagali z revijami. Tudi Naša žena iz leta 1955 se je znašla med njimi.

Nastala je čudovita paleta skic, ki jih bomo uporabili pri raziskovalni nalogi Obleka po meri človeka.

Intervju z Anko Koželj

Lea: Kaj vas je navdušilo nad risanjem?

Anka: Že od rojstva sem se navduševala nad tem.

Andreja: Koliko časa ste že učiteljica? Kaj učite?

Anka: Učiteljica sem že 10 let. Poučujem likovno vzgojo.

Dominika: Zakaj vas to navdušuje?

Anka: Zato, ker uživam v tem.

Lea: Ali risanje vpliva na vaše počutje?

Anka: Da.

Andreja: Ali se z risanjem sprostite?

Anka: Da. Mene to zelo izgrajuje, osrečuje, sprošča.

OBLEKA PO MERI ČLOVEKA

V letošnji raziskovalni nalogi nas je zanimala oblačilna kultura v preteklosti, načini vzdrževanja čistoče in seveda primerjav z današnjim časom.

Posegli smo po številni literaturi. V Prvi čitanki, ki je iz obdobja med obema svetovni-ma vojnoma – to sklepamo po vsebini, saj nima več razpoznavnih napisov na platni-cah -, smo našli zanimivo berilo z naslovom **Nova obleka** in smo ga kar prepisali.

“Oj, mamica, kdaj oblečem novo obleko?” prosi Milica svojo mater.

“Le potrpi! V nedeljo, če bo lepo,” odgovori mati.

Pride nedelja. Solnce sije z vedrega neba. Navsezgodaj sili Milica iz postelje in v mater, naj ji že ven-dar že obleče novo, belo obleko.

“Ob desetih pojdeva k maši. Takrat te oblečem, prej ne,” jo mama tolaži.

O pravem času jo obleče. Res je lepa nova, bela obleka. Malo je takih videti. Seveda se mora Milica pokazati tudi drugim ljudem. Odide v kuhinjo in na dvorišče. Tudi putke in račke jo morajo videti, saj so njene prijateljice.

A glej nesrečo! Spotakne se ob kamen in pade na rosno travo. Bela obleka sedaj ni več bela, temveč umazana. Jokaje zbeži Milica v hišo tožiti materi svojo nesrečo.

Lahko si mislite, da je mati ni pohvalila.

Zanimivo, tudi naša učiteljica etnologije Zlata Kastelic je pripovedovala podobno zgodbo iz svojega otroštva:

“Mama mi je sešila prekrasno modro obleko z drobnimi, rdečimi cvetovi in belim, čipkastim ovratnikom. Seveda me je opozarjala, naj ne tekam okrog in pazim na obleko, a je nisem poslušala.

Ravno tisto nedeljo smo se otroci šli skrivat. Zrinila sem se med slive, a – **ve se- kjer so** slive, tam so tudi trni. Z vejo sem zapela v žep – **in hrsk – obleka se je raztrgala skoraj po vsej dolžini.**

Noro mi je bilo hudo, še bolj pa me je skrbelo, kaj bo rekla mama. Nisem in nisem se mogla odpraviti domov; že s tem sem dala vedeti, da je nekaj zelo narobe.

Pogled na obleko ni bil nič kaj razveseljav. Mama me je oštela; danes se mi zdi, da je bila bolj žalostna kot jezna, saj je vedela, da lep čas ne bo mogla skupaj spraviti denarja za novo obleko.”

Tudi nove žabe so doživele podobno usodo. Modre, elastične, prinesla mi jih je sestrčna Ivanka iz Kočevja. Seveda so spet čakale na nedeljo in prvo predstavitev na cesti oz. pred otroki. Sama ne vem, kako sem padla, žabe so se strgale, obarvale zeleno – **padla sem** namreč po kolovozni poti – hudo mi je bilo, saj sem vedela, da z novimi žabami dolgo ne bo nič.

Z oblekami je povezanih ogromno mojih spominov. Vedno pa je prevladovala želja po lepih oblekah. Že dolgo je tega, kar sem se naučila šivati in sem za garderobo mojih o-trok in sebe skrbela kar sama. Šivala sem tudi za druge ljudi; kar nekaj poročnih oblek je prišlo iz moje delavnice, veliko plaščev, usnjenih jaken, kostimov, moških hlač, maturan-tskih in večernih oblek ... Zdaj šivam samo zase, pa tudi za hišo – **zavese, pregrinjala,** razne okrasne predmete.”

Učenke in učenci so raziskovali oblačila v preteklosti, kje so si šivilije in krojači pridobili znanje.

Zapise iz raziskovalnih nalog bomo zbrali in uredili v posebni raziskovalni nalogi.

PUST

*“Kratek je pust,
ročno si vzemte žene!
Kratek je ples,
kvatre zakonske dolge.”*

Pobrskali smo po knjigah in v Koledarju Mohorjeve družbe iz leta 1958 našli, poleg zgornjih verzov, ki veljajo za mesec prosinec, nekaj zanimivih misli o pustu.

“Naslednja nedelja (16.) je pustna nedelja. Zdaj je čas, da se ljudje – po pameti – nanorijo. Polno je po Slovenskem starih pustnih običajev, ki pričajo, da obhajamo novoletna obredja, s katerimi zimske duhove in zagotoviti (18.) traja norenje, na pepel-pokopljejo, zažgo ali ga v ponagajajo tam, kjer je v tela. V cerkvi in v krščan-postnega časa. V cerkvi o-pepelom vernike, “da so prah

o pustu pravzaprav stara poganska so hoteli naši predniki pregnati plodno rast. Tja do pustnega torka nico (19.) pa Pusta in Kurenta vodo vržejo, še prej pa s “plobom” minulem predpustu poroka spodle-skih družinah zavlada resnost pomni duhovnik z blagoslovljenim in da se v prah povrnejo.”

Tik pred pustom, smo zapisali nekaj spominov na naše najbolj uspele pustne dni.

Lani sem komaj dočakala pust. Zjutraj sem se stricem odpeljala v Žužemberk.

Preoblekla sem se v čarovnico in odšla s teto na grajski trg. Meščani so se preoblekli v župana, župnika; predstavili so tudi dom ostarelih – kot veliko kartonasto škatlo z okni.

Tekmovali smo za najboljšo masko in plesali.

Potem sem s teto in z bratom obiskala mojo mamo. Seveda nas ni prepoznala in nam ni hotela odpreti vrat. Šele, ko smo se razkerili, nas je spustila v hišo in nas “pocrkljala” s krofi.

Zvečer sem odšla po hišah. Skrata, ta pust je bil več kot odičen.

Letos bom za pusta na smučanju – mogoče me čaka kaj posebnega!

Špela, 7.c

Uf, skoraj bi pozabil na pust. Pogledal sem na koledar in še zadnji trenutek poskrbel za pustno oblačilo. Bilo je nepozabno.

David, 7.c

Lansko leto sem se za pusta preoblekla v klovna. Odšla sem v kulturni dom. Družbo sta mi delala oči, ki je za en dan postal starec, in sestra Melita – preoblečena v gospodično.

Na pustovanju je bilo noro! Odlična glasba, igrice – zmagovalce so nagradili ... Čez nekaj časa pa smo se morale vse maskare predstaviti, plesale smo, komisija pa je izbrala in nagradila najlepše. Glasba in ples sta se zavlekla še dolgo v noč.

Polona, 7.c

*Lani sem se na pustni zabavi predstavila kot ma-
nekenka – mini krilo, majica, visoki škornji in la-
sulja. Na plesu sem bila do jutra.*

Nika, 7.c

*Lani smo dobili veliko sladkarij in denarja; vse
smo si pravično razdelili. Letos smo se preselili, a
bom šel v maskare z novimi prijatelji.*

Žiga, 7.c

*Za pusta sem bil duh – čisto bel. S prijateljem
sva pošteno prestrašila babico.*

Pust je bil krasen in vesel.

Boštjan, 7.c

*Za maskare sem bila angel. Z družino smo odšli
na festival v Litiijo. Tam si vedno izmislijo kaj
novega!*

Karin, 7.c

*S prijatelji smo se našemili v klovne –
in videti smo bili kot velika družina
klovnov – pa ne žalostnih, ampak
veselih in zabavnih.*

Jaka, 7.c

Znamenitosti naših krajev ...

Malo Hudo: Fedranova graščina

Foto: Luka Brčan

Gorenja vas: rojstna hiša Mihe Kastelica

Foto: Jana Sinjur

Muljava: rojstna hiša Josipa Jurčiča

Foto: Metka Gregorič

Lučarjev Kal: velika kapelica

Foto: Tadej Kastelic

Lučarjev Kal: mala kapelica

Foto: Tadej Kastelic

Mlin in žaga v Maribor vasi št. 13

Fotografijo našla: Tina Ižanec, 7.D

Ambrus: Cerkev Sv. Jerneja

Foto: Denis Babič

Velike Kopolje: kip Ervina Fritza

Foto: Rasim Bosnić

Ambrus: kozolec

Foto: Aleks Vidrih

Zagraška cerkev

Notranjost cerkve - Marija

Zagradec: cerkev

Foto: Urša Pugelj

Ljubitelj in zbiratelj starin

V januarju smo etnologi OŠ Stična obiskali ljubitelja in zbiratelja starin v Glogovici pri Šentvidu pri Stični. Ime mu je Ciril. Pripovedoval je zelo zanimivo. Posebej mi je bil všeč inhalator, narejen pred sto leti.

Aleš, 7.d

Kupil sem si žabico, ki jo imam vedno pri sebi – prinaša mi srečo.

Tadej, 7.d

Zvedeli smo, kako so včasih živeli, katere stvari so uporabljali, kako so kuhali, kje so spali ...

Urša, 7.d

Stare stvari so Cirilu Klemenčiču večinoma prinesli ljudje iz vasi; nekaj prav posebnih predmetov ima od starih staršev – fajfa je bila nekoč v lasti njegovega starega očeta, ki je bil pred 1. svetovno vojno kot vojak topničar.

Dejan, 7.d

Na obisku v Dolenjskem muzeju

Foto: Urša Pugelj

Lutke

Etnologi 7. razredov smo obiskali etnološki oddelek v Dolenskem muzeju v Novem mestu. Spoznavanje starih orodij smo si popestrili z izdelovanjem lutk iz nogavic. Vsak je izdelal svojo lutko.

Sklenili smo, da tudi v šoli izdelamo lutke in jih pošljemo malim bolnikom na pediatrično kliniko v Ljubljano. Naredili smo jih preko štirideset, pomagali pa so tudi učenci iz 8. razredov.

Bili so jih zelo veseli. Napisali so nam prijazno pisemce, ki pravi:

“V imenu naših malih bolnikov ter tudi v imenu zaposlenih se Vam iskreno zahvaljujemo za podarjene ročne lutke, ki bodo razveseljevale otroke in obiskovalce v naši bolnišnici.

Ne dvomimo, da ste si s svojo prijaznostjo in odprtostjo pridobili številne nove prijatelje in v veselje nam je, da spadamo med njih.

Želimo vam,
s srcem, da
čo, mir ...

da bi še naprej gledali
bi imeli zdravje, sre-

Pogled naprej

Februar – obisk kina v Ljubljani,

9. razredi – delavnica Učimo se lepopisja

8. razredi – delavnica ali obisk Etnografskega muzeja

Velika noč – barvanje pirhov

Razstava – velikonočne dobrote

Izdaja časopisa, 3. številke, ob zaključku pouka

Priprava predstavitve v Ljubljani ali v Cerknem

Predstavitve na državnem srečanju mladih raziskovalcev v ...

Izsledki za časopis o kozolcih!!!

